

Dr. Eduard Beneš: O problému omezení zbrojení z hlediska politického, sociálního a hospodářského, publikace Sociálního ústavu čís. 42, v Praze 1929, 8°, stran 29, cena Kč 5.—. Přednášející zmiňuje se nejprve o problému odzbrojení před válkou a za války a přechází k mírové konferenci, jakož i k utvoření Společnosti národů. Problém odzbrojení jest velmi složitý. Jakmile vojáci dotkli se kteréhokoliv technického problému, narazili na neobyčejné složité problémy jiné, na těžké otázky psychologické, mravní, hospodářské a politické. Autor obírá se podrobně všemi otázkami, souvisejícími s problémem omezení zbrojení a ze svých úvah vyvozuje závěry praktické, politické a mravní pro ty státy, které skutku chtějí — byť nikoliv odzbrojit, — tedy aspoň zbrojení omeziti. Boj o omezení zbrojení nevymizí z boje mezinárodního. Čím více budou státy v normálních poměrech míti klidu a jistoty, tím snažší bude prakticky dosažení dohody, aby státy mohly se sejíti na odzbrojovací konferenci a uzavřítí první odzbrojovací smlouvu mezinárodní. Odzbrojení jest ideálem, který není možno uskutečniti, jde však o to, aby státy se co nejvíce k ideálu přiblížily.

Dr. Jindřich.

Ph. Dr. Marie Nečasová—Poubová: Školní prospěch a sociální poměry dítěte. Publikace Sociálního ústavu, číslo 45, v Praze, 1929, 8°, stran 49, cena 5.— Kč. Knížka tato vyšla k desátému výročí Vyšší školy sociální péče v Praze a zmiňuje se nejprve o předmětu a prostředí, v kterém pozorování bylo učiněno, jakož i o jeho metodách. Autor podrobně líčí bytové poměry hochů, jakož i hospodářské poměry rodin těchto hochů; pojednává také o rodičovské péči o dítě a zabývá se příčinami neprospěchu hochů. Autor přichází k závěru, že zvýšení hospodářské úrovně vrstev sociálně nejlabších znamená i zvýšení prospěchu mládeže ve škole. Vyřešení dnešní těžké bídy bytové, opatřením dobrých malých bytů, bude zajisté ozdravením nejen fyzickým, nýbrž i duchovním. Diferencování mládeže při školní výchově — oddělení do zvláštních tříd dětí slabých a slaboduchých od normálních — je nejen požadavkem pedagogickým, nýbrž i nezbytnou pomocí dítěti v jeho současném strádání. Péče sociální má dnes nejnaléhavější úkol v dětech, které se ocitají v bludném kruhu bídy; živitelka, nebo živitelé dítěte zanedbávají je pro těžký životní zápas, zanedbalost plodí společenské parazity. Sociální péče má dítě vyváděti z tohoto kruhu. K tomu jest třeba vybavit ji náležitými silami a prostředky. Opřít ji o řádně vybudované školní lékařství, jehož součástí jsou sociální pracovníce ve školách, které pomáhají dítěti podle jeho potřeb, za pomoci zařízení k tomu nutných. Jsou strážci života dítěte, spojkou mezi jeho rodinným životem a školní prací.

Dr. Jindřich.

O léčebné a zdravotní péči sociálního pojištění. Publikace Sociálního ústavu čís. 43 v Praze, 1929, 8°, stran 118, cena Kč 20.—. Naše sociální pojištění, které je ve vývoji, potřebuje co největší a co nejširší informace naší veřejnosti; sociální pojištění přineslo našemu hospodářskému životu nepříjemné povinnosti a odpor proti němu je snadnější než proti jiným opatřením veřejné správy, poněvadž sociální pojištění neprovádějí oficiálně veřejné úřady. Význam sociálního pojištění pro pojištěnce a jejich rodiny, možno říci pro celou polovinu našich státních občanů, je tak veliký, že není možno, aby ho nepochopil občan, který byl správně informován. Účelem sociálního pojištění není jen poskytování vlastních dávek, nýbrž také provádění léčebné péče, která má přispívati k zvýšení zdravotní úrovně národa a státi se tak pojištěním národního zdraví. O tomto cyklu přednášek referovali jsme již v čísle 8. ročníku X., strana 237 našeho časopisu a odkazujeme na tento referát.

Dr. Jindřich.